

Motion till riksdagen 2009/10:Ju221

av **Stefan Wikén och Marie Nordén (s)**

Översyn av lagstiftningen kring grov kvinnofridskränkning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av lagen om grov kvinnofridskränkning.

Motivering

Grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning är brott som är djupt integritetskränkande och leder till stora konsekvenser för den som är offer för sådana brott.

Lagstiftning kring detta har varit gällande i snart tio år. Ett problem i den befintliga lagstiftningen som uppmärksammats under åren av både åklagarkammare och organisationer som arbetar med frågor kring kvinnofrid är tillämpningen av preskriptionstid för de enskilda gärningarna som ligger till grund för grov kvinnofridskränkning.

När det gäller våld mot kvinnor är det många gånger inte de enskilda handlingarna i sig som beskriver och statuerar kvinnans utsatthet utan det är systematiken med upprepade kränkningar. De flesta som utsätts för detta upplever det som en pågående process. Det var också orsaken till att Kvinnovåldskommissionen hade velat straffbelägga hela processen som ett fortlöpande brott, ett s.k. perdurerande brott. Motiveringen var att de enskilda handlingarna var för sig inte förmår att täcka det samlade straffvärdet av denna process. Detta blev dock inte utformningen av den lag som riksdagen beslutade. Det är dock viktigt att poängtera att riksdagen försökte väga in själva problematiken, dock med en annan lagteknisk lösning.

Det finns starka skäl att anse antingen att brottet ska vara perdurerande alternativt att anse att preskriptionstiden för de enskilda gärningarna ska inträda först tio år från vart och ett av gärningstillfällena. Lagstiftningen infördes för att det var svårt att inom det straffrättsliga regelsystemet tillräckligt beakta

Fel! Okänt namn på

straffvärdet av ett upprepat, systematiskt kränkande handlande som i och för sig utgörs av ganska bagatellartade gärningar.

Vid denna typ av brott dröjer det, typiskt sett, ofta lång tid från den första kränkningen tills en polisanmälan sker. Ofta har ett stort antal brott, som ofredande och olaga hot, begåtts mer eller mindre kontinuerligt under en följd av år. Synsättet att var och en av gärningarna ska betraktas som preskriberade efter den tid då gärningen skulle ha preskriberats om fråga varit om en enskild händelse innebär att ett ofredande eller olaga hot preskriberas två år efter att händelsen ägt rum. Ett sådant synsätt innebär att man avhänder sig möjligheten till en samlad bedömning i merparten av de fall som kommer till polisens kännedom. Denna bedömning i preskriptionsfrågan står i strid med de djupare liggande ändamål som föranlett lagstiftningen.

Det är inte rimligt att preskriptionsfrågans oklarhet och tillämpning innebär att lagstiftningen inte får den effekt som var avsedd. Därför behövs en översyn av lagen om grov kvinnofridskränkning med syfte att preskriptionstiden för de tidigaste handlingarna i en kedja av händelser som utgör grov kvinnofridskränkning inte är ett hinder för åtal och dom.

Stockholm den 29 september 2009

Stefan Wikén (s)

Marie Nordén (s)